

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการคัดเลือกและนำเสนอเนื้อหาวิจัยของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีงานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการคัดเลือกข่าววิจัยที่เผยแพร่โดยโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละประเภท เพื่อศึกษาลักษณะและเนื้อหาร่วมทั้งปริมาณของข่าววิจัยที่ได้รับการคัดเลือกและเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย เพื่อวิเคราะห์เกณฑ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในกระบวนการคัดเลือกและเผยแพร่ข่าววิจัยโดยหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ตลอดจนศึกษานโยบายและทัศนคติต่อข่าววิจัยของนักข่าวหัวหน้าข่าว และบรรณาธิการในฐานะผู้กรองสาร

วิธีการศึกษาแบ่งเป็น 2 วิธี คือ

1. การวิเคราะห์เนื้อหาข่าววิจัย แบ่งออกเป็น

1.1 วิเคราะห์เนื้อหาข่าววิจัยทั่วๆ ไป ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทเน้นข่าวหนัก (มติชน สยามโพสต์) ประเภทเน้นข่าวเบา (ไทยรัฐ เดลินิวส์) และแนวสมข่าวหนัก-ข่าวเบา (แนวหน้า บ้านเมือง) โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เนื้อหาข่าววิจัยในหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 ชื่อบันทึก รวมจำนวนชิ้นข่าวที่นำมาศึกษาในช่วง 1 มิถุนายน 2537 - 31 พฤษภาคม 2538 รวมทั้งสิ้น 423 ชิ้น เพื่อศึกษาลักษณะและเนื้อหาร่วมทั้งปริมาณของข่าววิจัยที่ได้รับการคัดเลือกและเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์

1.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหาข่าววิจัยที่ผลิตและเผยแพร่เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการคัดเลือกและผลิตข่าววิจัยของโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ในช่วง 1 มิถุนายน 2537-31 พฤษภาคม 2538 รวมต้นฉบับข่าวที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 37 ชิ้น และได้รับการตีพิมพ์จากหนังสือพิมพ์จำนวน 24 ชิ้น

2. การสัมภาษณ์บรรณาธิการ หัวหน้าข่าว และนักข่าวหนังสือพิมพ์รายวัน ทั้ง 3 ประเภท รวม 22 คน เพื่อทราบถึงนโยบายและทัศนคติต่อข่าววิจัยในฐานะผู้กรองสาร รวมทั้งวิเคราะห์เกณฑ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในกระบวนการคัดเลือกและเผยแพร่ข่าววิจัย

ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาข่าววิจัย มีข้อสรุปในแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอนักเรียนเนื้อหาวิจัยทั่วๆ ไปของหนังสือรายวันภาษาไทย

ปริมาณข่าวและรูปแบบที่นำเสนอ จำนวนเนื้อหาวิจัยที่นำเสนอในรูปแบบต่างๆ ในรอบปี ที่ศึกษาพบว่า สยามโพสต์นำเสนอเป็นจำนวนสูงสุด 113 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมาเป็นมติชน 92 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 21.7 และบ้านเมืองเสนออ้อยที่สุดเพียง 36 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 8.5

เมื่อจำแนกตามกลุ่มหนังสือพิมพ์พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนักเสนอเนื้อหาวิจัยจำนวน 205 ชิ้น ในบริบานที่มากกว่าหนังสือพิมพ์เน้นข่าวเบาที่นำเสนอ จำนวน 140 ชิ้น และโดยเฉลี่ยหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภท นำเสนอเนื้อหาวิจัยในรูปแบบ “ข่าว” มากที่สุด 290 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 19.9 เสนอในรูปแบบ “คลัมส์สังคม” อ้อยที่สุด 4 ชิ้น

หนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนัก มติชนเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุด จำนวน 70 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 76.1 จากจำนวนข่าวที่เสนอ 92 ชิ้น สยามโพสต์เสนอข่าวอ้อยที่สุด จำนวน 68 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 60.2 จากจำนวนข่าวที่เสนอทั้งหมด 113 ชิ้น

นอกจากการเสนอในรูปแบบของข่าวแล้ว มีหนังสือพิมพ์ที่เสนอในรูปของบทบรรณาธิการมากที่สุด คือบ้านเมือง จำนวน 3 ชิ้น และอ้อยที่สุดได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามโพสต์ เสนอจำนวนละ 1 ชิ้น เท่ากัน

ความพยายามของข้อเขียนเนื้อหาข่าววิจัยในรูปแบบต่างๆ พบว่า การนำเสนอข่าววิจัยของหนังสือพิมพ์ ทั้ง 3 ประเภท ให้ความสำคัญในการเสนอข่าวแตกต่างกันในแง่ของพื้นที่ โดยหนังสือพิมพ์แนวหน้าให้เนื้อที่ข่าววิจัยมากที่สุด มีความพยายามโดยเฉลี่ยต่อชิ้นได้ 31.5 ตารางนิ้ว และไทยรัฐให้เนื้อที่ข่าววิจัยน้อย มีความพยายามโดยเฉลี่ยต่อชิ้นได้ 25.0 ตารางนิ้ว

ตำแหน่งหน้าในการนำเสนอ โดยเฉลี่ยหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภท เสนอเนื้อหาวิจัยในหน้าอื่นๆ ที่ไม่ใช่หน้าการศึกษามากที่สุด จำนวน 238 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 56.3 เช่น หนังสือพิมพ์มติชน (หน้าสารานุสุข-สิ่งแวดล้อม) ไทยรัฐ (หน้า 5 คุณภาพ สังคม) เป็นต้น รองลงมาคือหน้าการศึกษา ร้อยละ 43.7 ส่วนหน้าหนึ่งไม่มีการนำเสนอข่าววิจัยเลยในช่วงที่ศึกษา

เมื่อจำแนกตามประเภทหนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนัก สยามโพสต์นำเสนอข่าววิจัยในหน้าการศึกษามากที่สุด ร้อยละ 70.8 หนังสือพิมพ์แนวผู้สมช่วงหนัก-ข่าวเบา แนวหน้า

นำเสนอข่าววิจัยในหน้าการศึกษาน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 38.1

การให้ความสำคัญ จากการพิจารณาเนื้อที่และตำแหน่งหน้าในการนำเสนอพบว่า โดยเฉลี่ยหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภท นำเสนอในลักษณะข่าวธรรมดานิหน้ามากที่สุด ร้อยละ 57.9 รองลงมาคือนำเสนอข่าวใหญ่ในหน้า ร้อยละ 35.5 และน้อยที่สุดข่าวย่ออย่าง ร้อยละ 6.6

เมื่อจำแนกตามหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบา "ไทยรัฐ" เสนอข่าววิจัยในลักษณะเป็นข่าวธรรมดานิหน้ามากที่สุด ร้อยละ 66.7 รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนัก นิติชนเสนอข่าววิจัยในลักษณะเป็นข่าวธรรมดานิหน้ามากที่สุด ร้อยละ 65.7 และน้อยที่สุดหนังสือพิมพ์แนวสมช่วงหนัก-ข่าวเบา บ้านเมืองเสนอข่าวธรรมดานิหน้ามากที่สุด ร้อยละ 51.9

ความนำของข่าววิจัยที่นำเสนอ พบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 55.2 นำเสนอข่าววิจัยโดยไม่มีความนำ

เมื่อจำแนกตามหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์ประเภทข่าวเบา "เดลินิวส์" เสนอข่าววิจัยในลักษณะที่ไม่มีความนำมากที่สุด ร้อยละ 80.0 รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทแนวผสมช่วงหนัก-ข่าวเบา แนวหน้าเสนอร้อยละ 6.7 น้อยที่สุดคือหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนัก นิติชนเสนอร้อยละ 50.0

หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าววิจัยในลักษณะที่มีความนำมากที่สุด คือ "สยามโพสต์" คิดเป็นร้อยละ 82.4

คุณค่าข่าวที่นำเสนอ ส่วนใหญ่นำเสนอคุณค่าข่าววิจัยในแง่ความสด ใหม่ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ หรือร้อยละ 29.2 จากจำนวนข่าววิจัยในรอบปีที่ศึกษา รองลงมาคือ ความใกล้ชิดกับผู้อ่าน ร้อยละ 22.9 และน้อยที่สุดคือเรื่องราวทางเพศ ร้อยละ 1.6

เมื่อจำแนกตามหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนัก นิติชนเสนอประเด็นความเด่น ความสำคัญของบุคคล สถานบัน สถานที่ เหตุการณ์มากที่สุด ร้อยละ 27.4 ส่วนสยามโพสต์เสนอประเด็นความสด ใหม่ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ มากที่สุด ร้อยละ 35.9 รองลงมาทั้งนิติชนและสยามโพสต์เสนอประเด็นความใกล้ชิดกับผู้อ่านเช่นกัน

หนังสือพิมพ์เน้นข่าวเบา "ไทยรัฐ" เสนอประเด็นความเด่น ความสำคัญของบุคคล สถานบัน สถานที่ เหตุการณ์ มากที่สุด ร้อยละ 30.0 ส่วนเดลินิวส์เสนอประเด็นผลกรอบ หรือผลต่อเนื่องร้อยละ 29.5 และน้อยที่สุดหนังสือพิมพ์แนวสมช่วงหนัก-ข่าวเบา แนวหน้า และบ้านเมืองเสนอความสด ใหม่ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ มากที่สุดเช่นกัน

ประเด็นข่าวที่เน้นในหัวข่าวและความนำ จากการวิเคราะห์พบว่า ส่วนใหญ่เน้นประเด็นการค้นพบ ร้อยละ 48.5 ได้แก่ การค้นพบทางสาขาวิชาการแพทย์สาธารณสุข รองลงมาคือเน้นสถาบันที่ทำวิจัย ร้อยละ 22.8 และเน้นนำเสนอตัวผู้วิจัยน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.5

เมื่อจำแนกตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนังสือพิมพ์เน้นการค้นพบมากที่สุด ร้อยละ 75.0 รองลงมาคือหนังสือพิมพ์เน้นข่าวเบาเดลินิวส์ เน้นการค้นพบ ร้อยละ 47.5 และน้อยที่สุดหนังสือพิมพ์แนวผสมข่าวหนัก-ข่าวเบา บ้านเมือง น้อยที่สุด ร้อยละ 29.6 นอกจากเน้นการค้นพบแล้ว มีหนังสือพิมพ์ที่เน้นสถาบัน มากที่สุด คือ บ้านเมืองและแนวหน้า ร้อยละ 51.9 และ 41.9 ตามลำดับ

สถาบันที่เผยแพร่ข่าววิจัย หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 22.3 พบว่า สถาบัน การศึกษาที่เป็นแหล่งเผยแพร่ข่าววิจัยมากที่สุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมหิดล ร้อยละ 9.4 ธรรมศาสตร์ ร้อยละ 2.4 เกษตรศาสตร์ ร้อยละ 1.9 ส่วนสถาบันอื่นๆ เช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ร้อยละ 63.9 เป็นต้น

เมื่อจำแนกตามหนังสือพิมพ์พบว่า หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบา “ไทยรัฐ” นำเสนอ ข่าวจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด ร้อยละ 32.6 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ประเภท เน้นข่าวเบา มติชนเสนอร้อยละ 25.0 และน้อยที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ประเภทแนวผสมข่าวหนัก- ข่าวเบา บ้านเมืองเสนอเพียงร้อยละ 13.9

แหล่งข่าวอ้างอิง

- จำนวนแหล่งข่าว พบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 77.3 อ้างอิง จำนวนหนึ่งแหล่งมากที่สุด รองลงมาคือ อ้างอิงจำนวน 2-3 แหล่ง ร้อยละ 19.4 และน้อยที่สุด อ้างอิงมากกว่า 3 แหล่ง เพียงร้อยละ 0.9

เมื่อจำแนกตามหนังสือพิมพ์ นอกเหนือจากการอ้างอิงแหล่งข่าวจำนวนหนึ่ง แหล่งมากที่สุด รองลงมาคือ อ้างอิงจำนวน 2-3 แหล่ง และน้อยที่สุดอ้างอิงมากกว่า 3 แหล่งแล้ว ยังมีหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบาและประเภทแนวผสมข่าวหนัก- ข่าวเบาที่ไม้อ้างแหล่งข่าว ร้อยละ 2.4

- ประเภทแหล่งข่าว พบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 63.2 อ้างอิง แหล่งข่าวเป็นบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่นักวิจัย เช่น เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผู้อำนวยการโครงการโครงการเผยแพร่วิจัย เป็นต้น รองลงมาคือ นักวิจัย ร้อยละ 15.0 และน้อยที่สุดจากการประชุมสัมมนาเพียงร้อยละ 1.7

เมื่อจำแนกตามหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภทอ้างอิงแหล่งข่าวเป็น บุคคลอื่นที่ไม่ใช่นักวิจัยมากที่สุด และรองลงมาคือ นักวิจัย ได้แก่ หนังสือพิมพ์ “ไทยรัฐ” เดลินิวส์ และมติชน ยังมีหนังสือพิมพ์ที่อ้างอิงแหล่งข่าวรองลงมาที่นอกเหนือจากนักวิจัย ได้แก่ หนังสือพิมพ์ “สยามโพสต์” แนวหน้า และบ้านเมือง ที่อ้างอิงสถาบัน

การใช้ศัพท์เทคนิคหรือศัพท์วิชาการ พบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 84.5 “ไม่ใช้ศัพท์เทคนิค รองลงมาคือใช้ศัพท์เทคนิคโดยไม่มีคำอธิบาย เช่น “เกิดแอนติบอดี้ในอาสาสมัคร จำนวน 10 คน” ร้อยละ 10.2 ส่วนการใช้ศัพท์เทคนิคที่มีการอธิบาย เช่น “บาร์โค้ด”

หรือรหัสແກນ หมายถึง ຮະບນສັງລັກຊົນທີ່ມີລັກຊະນະເປັນແກນສຶກືບ ສັບສ່ວງມີຄວາມໝາຍຕ່າງກັນ ໃຫ້ແກນດ້ວຍເລຂໂດກ ດ້ວຍອັກຊະຣີທີ່ເປັນຮັສປະຈຳດ້ວຍອັນດຳ ເພີ່ງຮ້ອຍລະ 5.2

ເມື່ອຈຳແນກຄາມໜັງສືອິນິມີ່ ພບວ່າ ໜັງສືອິນິມີ່ກັ້ງ 3 ປະເທດ ເສນອຂ່າວວິຈີຍໂດຍ ໄນໃຫ້ສັບທິກິດໃນເນື້ອຫາຂ່າວວິຈີຍມາກີ່ສຸດ

ຕອນທີ 2 ການນຳເສນອຕ່ອຂ່າວວິຈີຍທີ່ເພຍແພຣໂດຍໂຄຮກກາວິຈີຍ ຈຸ່າລາງກຣົນມໍາຫວິຖາລັຍ : ເປີຍນເທີບຕັ້ນຈັບຂ່າວທີ່ສັ່ງເພຍແພຣກັບຕີພິມພີໃນໜັງສືອິນິມີ່

ກາຮືກ່າຍກາຮືນນຳເສນອຕ່ອຂ່າວວິຈີຍທີ່ເພຍແພຣໂດຍໂຄຮກກາວິຈີຍ ຈຸ່າລາງກຣົນມໍາຫວິຖາລັຍ ໂດຍເປີຍນເທີບຕັ້ນຈັບຂ່າວທີ່ສັ່ງເພຍແພຣກັບຕີພິມພີໃນໜັງສືອິນິມີ່ ຮາຍວັນການຢາໄທຄັ້ງນີ້ ເລືອກທັງໝາດທີ່ສັ່ງໄປຂ່າວໃນຊ່ວງວັນທີ 1 ມິຖຸນາຍັນ 2537 - 31 ພຸດັກວັນ 2538 ໄດ້ຕັ້ນຈັບຂ່າວທີ່ນຳມາວິເຄຣະໜີ ຈຳນວນ 37 ຊື້ນ ສາມາດສຽບຜລໄດ້ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຈຳນວນຂ່າວທີ່ສັ່ງເພຍແພຣກັບຂ່າວທີ່ໄດ້ຮັບກາຣຕີພິມພີ ຜລາກກາວິເຄຣະໜີເປີຍນເທີບພບວ່າ ຈຳນວນຕັ້ນຈັບຂ່າວທີ່ສັ່ງໄປຕີພິມພີເພຍແພຣໃນໜັງສືອິນິມີ່ຮາຍວັນການຢາໄທ ຈຳນວນ 37 ຮາຍເຮືອງ ໄດ້ຮັບກາຣຕີພິມພີ 24 ຊື້ນ ໜັງສືອິນິມີ່ປະເທດເນັ້ນຂ່າວໜັກ ມິດືອນແລະສຍານໂພສດ໌ ຕີພິມພີ ຮ້ອຍລະ 16.2 ເທົກກັນ ອອງລົງມາຄືອໜັງສືອິນິມີ່ປະເທດເນັ້ນຂ່າວເບາໄທຢັ້ງສູງ ຕີພິມພີຮ້ອຍລະ 10.8 ແລະນ້ອຍທີ່ສຸດຄືອໜັງສືອິນິມີ່ແນວຜສນຂ່າວໜັກ-ຂ່າວເບາ ບ້ານເມືອງ ເພີ່ງຮ້ອຍລະ 5.4

ຮູບແບນກາຮືນນຳເສນອເນື້ອຫາຂອງຝ່າຍວິຈີຍ ຈຸ່າລາງກຣົນມໍາຫວິຖາລັຍ ພບວ່າ ຮູບແບນກາຮືນນຳເສນອເນື້ອຫາຂອງຝ່າຍວິຈີຍ ຈຸ່າລາງກຣົນມໍາຫວິຖາລັຍ ໄດ້ຮັບເພຍແພຣໃນຮູບປຸກອີງ “ຂ່າວ” ມາກທີ່ສຸດ ຮ້ອຍລະ 75.0 ທີ່ເໜືອເປັນຄອລັນນີ້ປະຈຳ ກາພຂ່າວ ບທຄວາມ ແລະຄອລັນນີ້ສັງຄມ

ເນື້ອຫາຂ່າວວິຈີຍຂອງຝ່າຍວິຈີຍຈຸ່າລາງກຣົນມໍາຫວິຖາລັຍ ພບວ່າ ເນື້ອຫາຂ່າວວິຈີຍທີ່ໄດ້ຮັບເພຍແພຣໃນໜັງສືອິນິມີ່ເປັນເນື້ອຫາດ້ານສັງຄມຄາສດວ່າມາກທີ່ສຸດ ຈຳນວນ 13 ຊື້ນ ເຊັ່ນ ເນື້ອຫາດ້ານກາຮືນນຳເສນອແນວຄຮອບຄວ້າ ກາຮືນນຳເສນອກົບຄວ້າ ກາຮືນນຳເສນອກົບຄວ້າ ຖື່ນຕັ້ນ ອອງລົງມາຄືອໜັງສູງຂ່າວວິຈີຍ ທາງສາຂາວິຖາສາສດຖາກກາພ ຈຳນວນ 10 ຊື້ນ

ກາຮືນນຳເສນອໄດ້ຮັບເພຍແພຣໃນໜັງສືອິນິມີ່ ພບວ່າ ຂ່າວທີ່ຝລິດສັ່ງໄປເພຍແພຣ ແລະໄດ້ຮັບກາຣຕີພິມພີຈຳນວນ 24 ຊື້ນນັ້ນ ມີກາຮືນນຳເສນອໄດ້ຮັບເພຍແພຣໃນໜັງສືອິນິມີ່ຈຳນວນ 22 ຊື້ນ ຮ້ອຍລະ 91.7 ແລະໄມ່ແກ້ໄຂຈຳນວນ 2 ຊື້ນ ແລະໃນກາຮືນນຳເສນອໄດ້ຮັບເພຍແພຣໃນໜັງສືອິນິມີ່ຈຳນວນ 10 ຊື້ນ ພບວ່າ ຂ່າວທີ່ຝລິດສັ່ງໄປເພຍແພຣ ແລະໄດ້ຮັບກາຣຕີພິມພີຈຳນວນ 13 ຊື້ນ ເຊັ່ນ ເນື້ອຫາດ້ານກາຮືນນຳເສນອແນວຄຮອບຄວ້າ ກາຮືນນຳເສນອກົບຄວ້າ ກາຮືນນຳເສນອກົບຄວ້າ ຖື່ນຕັ້ນ ອອງລົງມາຄືອໜັງສູງຂ່າວວິຈີຍ ທາງສາຂາວິຖາສາສດຖາກກາພ ຈຳນວນ 10 ຊື້ນ

ตอนที่ 3 ทัศนคติและแนวทางในการคัดเลือกข่าววิจัยของนักข่าวและบรรณาธิการที่เกี่ยวข้องผลการสัมภาษณ์บรรณาธิการหัวหน้าข่าว และนักข่าว มีข้อสรุปดังนี้

ข้อบกพร่องที่พบในข่าววิจัย พบว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ระบุข้อจำกัดในข่าววิจัย ปริมาณมากที่สุด โดยเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 1 คือ การใช้ศัพท์ทางวิชาการมากเกินไป และ รองลงมาคือ เป็นเรื่องราวทางวิชาการมากเกินไปและการเขียนไม่น่าสนใจหรือเขียนอ่านไม่รู้เรื่อง

เมื่อจำแนกตามหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบาเห็นว่าประเด็นข่าวไม่ซัดเจนและเขียนอ่านไม่รู้เรื่อง จัดเป็นข้อบกพร่องในอันดับดันๆ เช่นกัน ส่วนหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนัก มองว่า notable มากกว่าจากการเขียนไม่น่าสนใจและเป็นเรื่องราวทางวิชาการมากเกินไป แล้วยังเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้อ่านอีกด้วย

ทัศนคติต่อข่าววิจัย พบว่า ทัศนคติของนักข่าวและบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีทัศนคติทางบวกต่อข่าววิจัยในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าข่าววิจัยมีคุณสมบัติในเรื่องของการส่งเสริมพัฒนาและนำส่งเสริมสนับสนุนค่อนข้างดี ที่ค่าเฉลี่ย 5.5 เท่ากัน (จากสูงสุด 7 ต่ำสุด 1 กึ่งกลาง 4) และเห็นว่านำเสนอเพร ที่ค่าเฉลี่ย 5.4 ส่วนทัศนคติทางลบต่อข่าววิจัยคือ เป็นเรื่องน่าเบื่อและเข้าใจยาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.5

เมื่อพิจารณาทัศนคติของนักข่าวและบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภท หนังสือพิมพ์ว่า หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบา มีทัศนคติทางบวกในเรื่องที่ข่าววิจัยมีประโยชน์ ที่ค่าเฉลี่ย 6.1 รองลงมานำเสนอย่อยแพร ที่ค่าเฉลี่ย 5.9

ส่วนทัศนคติทางลบในด้านนี้ข่าววิจัยเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก ที่ค่าเฉลี่ย 2.7 และนำเบื่อ ที่ค่าเฉลี่ย 3.3 หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนัก มีทัศนคติทางบวกในด้านที่ข่าววิจัยเป็นเรื่องส่วนรวมมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 5.3 รองลงมา มีประโยชน์ ที่ค่าเฉลี่ย 5.2 ส่วนทัศนคติทางลบเป็นเรื่องค่อนข้างเบาสมอง ที่ค่าเฉลี่ย 3.5 หนังสือพิมพ์ประเภทแนวสมช่วงหนัง-ข่าวเบา มองว่า ข่าววิจัยเป็นเรื่องหนักสมองมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 5.9 รองลงมา มีประโยชน์ ที่ค่าเฉลี่ย 5.8 ส่วนทัศนคติทางลบในแบบที่ข่าววิจัยเป็นเรื่องน่าเบื่อ ที่ค่าเฉลี่ย 3.1

การให้ความสำคัญกับข่าววิจัย พบว่า นักข่าวและบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภทให้ความสำคัญในการคัดเลือกข่าวโดยให้ความสำคัญกับข่าววิจัย โดยเฉลี่ยต่ำสุด (อันดับที่ 13) เมื่อเปรียบเทียบกับข่าวอื่นอีก 12 ประเภท ทั้งนี้โดยหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนักและหนังสือพิมพ์ประเภทแนวสมช่วงหนัง-ข่าวเบาให้ความสำคัญกับข่าววิจัย (อันดับ 9) ในลำดับสูงกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบา (อันดับที่ 12) ส่วนข่าวที่หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การเมือง รองลงมาคือข่าวเศรษฐกิจ-ธุรกิจ

เกณฑ์ในการคัดเลือกข่าววิจัย พบว่า โดยเฉลี่ยหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภทให้ความสำคัญกับผลกระทบต่อสังคมและประชาชนมากที่สุด และรองลงมาคือเป็นความสนใจ

ผู้อ่านและคุณค่าข่าว หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบ้าให้ความสำคัญในเรื่องความสนใจผู้อ่านเป็นอันดับหนึ่ง หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนักให้ความสำคัญกับผลกระทบต่อสังคมประชาชนเป็นอันดับแรก และหนังสือพิมพ์ประเภทแนวผลสมช่วงหนัก-ข่าวเบ้าให้ความสำคัญความสนใจผู้อ่าน รวมทั้งนโยบายหนังสือพิมพ์สูงในอันดับต้นๆ

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ปริมาณในการเสนอเนื้อหาวิจัย พบร่วมกับ หนังสือพิมพ์ทั้ง 6 ฉบับมีปริมาณในการนำเสนอเนื้อหาข่าววิจัย รวมทั้งสิ้น 423 ชิ้น โดยหนังสือพิมพ์สยามโพสต์เสนอในปริมาณมากที่สุดคือ 113 ชิ้น หนังสือพิมพ์มติชนเสนอในปริมาณรองลงมาคือ 92 ชิ้น

นอกจากนี้เมื่อจำแนกตามประเภทหนังสือพิมพ์พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนัก (มติชน สยามโพสต์) นำเสนอเนื้อหาวิจัยในปริมาณน้ำหนักกว่าหนังสือพิมพ์เป็นข่าวเบ้า (ไทยรัฐ จำนวน 89 ชิ้น เดลินิวส์ จำนวน 51 ชิ้น) และหนังสือพิมพ์แนวผลสมช่วงหนัก-ข่าวเบ้า (แนวหน้า จำนวน 42 ชิ้น บ้านเมือง จำนวน 36 ชิ้น)

จากการทดสอบ Chi-square พบร่วมกับผลการวิจัยทดสอบคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ สัดส่วนจำนวนฉบับที่ลงเนื้อหาวิจัยในรอบปีของหนังสือพิมพ์ ทั้ง 3 ประเภท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนักมีปริมาณการนำเสนอมากกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบ้าและหนังสือพิมพ์ประเภทแนวผลสมช่วงหนัก-ข่าวเบ้า

ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย ทั้งส่วนของการวิเคราะห์เนื้อหาและการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้พบประเด็นสำคัญที่ควรจะนำมาอภิปราย ดังนี้

ก. หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนักนำเสนอข่าววิจัยมากกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบา

ผลจากการวิเคราะห์เนื้อหาในหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามประเภทหนังสือพิมพ์พบว่า ประเภทเน้นข่าวหนัก (มติชน สยามโพสต์) นำเสนอเนื้อหาวิจัย จำนวน 205 ชิ้น ในปริมาณที่มากกว่าประเภทเน้นข่าวเบา ซึ่งเสนอ 140 ชิ้น ปรากฏว่าเป็นไปตามสมมติฐาน การวิจัยที่กำหนดไว้ และจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบดันฉบับข่าวที่ส่งเผยแพร่กับทีพิมพ์ ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยพบว่า ประเภทเน้นข่าวหนักนำเสนอข่าววิจัย จำนวน 12 ชิ้น มากกว่าประเภทเน้นข่าวเบา ซึ่งเสนอจำนวน 7 ชิ้น อันแสดงถึงความสอดคล้องกัน

อย่างไรก็ได้ผลการศึกษา ทำให้ทราบว่าไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอในหนังสือพิมพ์ทั่วไป หรือผลจากการเปรียบเทียบดันฉบับข่าวที่จุฬาฯ ส่งไปหนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนักก็ยังคงให้ความสนใจนำเสนอเนื้อหาวิจัยในปริมาณมากกว่าหนังสือพิมพ์เน้นข่าวเบาในแง่ของข่าววิจัยซึ่งจัดอยู่ในประเภทข่าวหนัก มีเนื้อหาส่วนใหญ่สนองตอบความพอใจด้านความรู้ความคิดของผู้อ่านในระยะยาว และความคิดเห็นตั้งอยู่บนความเป็นจริง ประเด็นข่าวถูกต้องตามวิชาการ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนได้ให้เหตุผลในการนำเสนอข่าววิจัยว่า “เป็นข่าวที่มีผลกระทบต่อสังคมสูงและอยู่ในความสนใจของผู้อ่านในวงกว้าง” (สมหมาย ประจันต์, สัมภาษณ์ 24 พฤศจิกายน 2538) นอกจากนี้ข่าวหนักเป็นข่าวที่มีสาระประโยชน์และสนองตอบความพอใจด้านความรู้ และความคิดของผู้อ่านส่วนใหญ่ที่เป็นปัญญาชน และนักวิชาชีพที่สนใจการเมือง การปกครอง การบริหารบ้านเมืองของรัฐบาลในระยะยาว

หนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนักให้ความสำคัญกับข่าววิจัย (ในอันดับที่ 9) ในอันดับที่สูงกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบา (อันดับที่ 12) และให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ข่าวหนักเน้นให้น้ำหนักข่าววิจัยมากกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบาดังที่ หัวหน้าข่าวการศึกษาหนังสือพิมพ์ สยามโพสต์กล่าวว่า “ประเด็นข่าวอยู่ในความสนใจของผู้อ่าน และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน” (ปราศนา ฉายประเสริฐ, สัมภาษณ์ 15 พฤศจิกายน 2538)

ข. ลักษณะการนำเสนอข่าววิจัย

ผลจากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า มีการนำเสนอข่าววิจัยโดยไม่มีความนำ ร้อยละ 55.2 หรือเกินครึ่ง แสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ไม่ให้ความสำคัญต่อการเขียนความนำของข่าววิจัย ที่

เท่าใดนัก ทั้งที่ในแห่งของการเขียนข่าวแล้ว ความนำเป็นองค์ประกอบสำคัญในข่าว เพราะจะทำให้ผู้อ่านรับรู้ประเด็นข่าวทั้งหมดในเวลาอันรวดเร็ว ก่อนที่จะอ่านในรายละเอียดของข่าว ดังแนวคิดทางวารสารศาสตร์ที่ว่า “ความนำเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของเรื่องราว โดยผู้อ่านจะสามารถทราบภายในเวลาอันรวดเร็วว่า มีอะไรเกิดขึ้นที่ไหน เวลาเท่าไหร อย่างไร และทำในจึงเกิดขึ้น เป็นส่วนประกอบที่มุ่งให้ความสำคัญ 5 W กับ 1 H ” (ครุณี ทิรัญรักษ์, 2538)

อย่างไรก็ตาม ด้านหนังสือพิมพ์มีเหตุผลบางประการที่เสนอข่าววิจัยโดยไม่มีความนำชี้งบัญเลิศ ซึ่งใหญ่ บรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์มีดิน (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2538) อธิบายว่า “สาเหตุที่ข่าววิจัยส่วนใหญ่ไม่มีความนำมีอยู่หลายประการ ประการสำคัญที่สุดก็คือ ข่าววิจัยที่หนังสือพิมพ์นำเสนอันนั้น โดยทั่วไปมักจะเป็นข่าวที่มีความยาวไม่นานหรือเป็นประเทกข่าวย่ออยหรือข่าวสั้น ซึ่งมีการสื่อความหมายที่อ่านเข้าใจได้ไม่ยากจึงไม่คำนึงถึงรูปแบบ การเขียนข่าว สำหรับสาเหตุอื่น ๆ นั้นมาจากเหตุผลส่วนตัวของผู้เขียนข่าว ซึ่งแต่ละคนแต่ละฉบับมีไม่เหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตามสามารถสรุปได้ดังนี้ เช่น เนื้อที่ในการนำเสนอข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์มีจำกัด ระยะเวลาในการจัดทำต้นฉบับเร่งรัดจนกระทั่งไม่สามารถเขียนความนำในข่าววิจัยได้ทัน”

ทว่า ในการศึกษาครั้งนี้ มีไดศึกษาลึกลงไปถึงผู้เขียนขั้นตอนข่าวที่ไม่เขียนความนำว่า เป็นด้วยเหตุผลอันใด จึงไม่อาจให้เหตุผลได้ครอบคลุมถึงปัจจัยส่วนตัวของผู้เขียนได้ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสรุปได้เพียงว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เสนอข่าววิจัยโดยไม่มีความนำเนื่องมาจากการจำกัดเนื้อที่ในการนำเสนอข่าววิจัย ดังจะเห็นได้จากการนำเสนอข่าววิจัยส่วนใหญ่เป็นข่าวธรรมดายในหน้า ซึ่งมีขนาดเนื้อที่โดยเฉลี่ย ระหว่าง 25.0-31.5 ตารางนิ้ว/ชิ้น

ค. ทัศนะของคนหนังสือพิมพ์ที่มองข่าววิจัย

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกข่าววิจัยระบุข้อบกพร่องที่พบในข่าววิจัยมากที่สุดคือ การใช้ศัพท์ทางวิชาการมากเกินไป รองลงมาคือเป็นเรื่องราวทางวิชาการมากเกินไปและการเขียนไม่น่าสนใจและเขียนอ่านไม่รู้เรื่อง

เมื่อพิจารณาจำแนกดามประเภทหนังสือพิมพ์พบว่า หนังสือพิมพ์เน้นข่าวเบาเห็นว่าประเด็นข่าวไม่ซัดเจนและเขียนอ่านไม่รู้เรื่อง จัดเป็นข้อบกพร่องในอันดับต้นๆ ส่วนหนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนักเห็นว่า นอกจากเขียนไม่น่าสนใจและเป็นเรื่องราวทางวิชาการมากเกินไปแล้ว ยังเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้อ่านอีกด้วย

การที่ข่าววิจัยถูกมองจากคนทำหนังสือพิมพ์ ในแง่ลบหลายประการไม่ว่าจะเป็นการเขียนข่าวไม่ซัดเจน เป็นเรื่องราวทางวิชาการมากเกินไป และการเขียนไม่น่าสนใจน่าเบื่อและเข้าใจยากก็ เพราะ “ข่าววิจัยโดยทั่วไปเป็นข่าวที่เกี่ยวกับงานทางด้านวิชาการซึ่งถือเป็นศาสตร์ หรือความรู้ใหม่ๆ ที่ผ่านการค้นคว้าวิจัยมาอย่างมีหลักเกณฑ์ประกอบกับผู้เขียนข่าวเผยแพร่ยัง

ขาดประสบการณ์ในการเขียนข่าวให้เร้าใจหรือน่าสนใจซึ่งการเขียนข่าวให้เร้าใจหรือน่าสนใจนี้ เป็นสิ่งที่คนทำหนังสือพิมพ์ต้องคำนึงถึงและปฏิบัติอยู่เป็นประจำเมื่อต้องมาเขียนข่าวเผยแพร่ ซึ่งเป็นเรื่องราวทางวิชาการจึงทำให้ข่าววิจัยดังกล่าวถูกมองในแง่ลบหรือมีข้อบกพร่องได้” (บุญเลิศ ช้างใหญ่, สัมภาษณ์ 24 พฤษภาคม 2538)

และจากการที่นักข่าวและบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีทัศนคติทางบวก ต่อข่าววิจัยในแง่ที่ว่าเป็นเรื่องของการส่งเสริมพัฒนา และน่าส่งเสริมสนับสนุน (ที่ค่าเฉลี่ย 5.5) เพราะข่าววิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานต่างๆ ได้ เนื่องจากผลการวิจัยเป็นข้อมูลที่ผ่านการค้นคว้ารวบรวมมาเป็นอย่างดี เชื่อถือได้ และในบางกรณีผู้สนใจเรื่องนั้นโดยเฉพาะ เช่น “ผลวิจัยชี้ปรับวิธีผลิตบันทึก” อาจไปทางนิวัฒน์สมบูรณ์ มาศึกษาเป็นได้ อย่างไร ก็ตามการที่นักข่าวและบรรณาธิการส่วนใหญ่มีทัศนคติทางบวกต่อข่าววิจัยเช่นนี้เป็นการยอมรับว่า ข่าววิจัยเป็นข่าวที่มี “คุณค่า” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ามี “คุณค่าข่าว” ในแง่ของหลักการสารคดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ดี อัม ไวท์ (1950) กล่าวว่า “ข่าวสารที่ถูกคัดเลือกไว้จะ ผ่านกระบวนการผลิตหรือตกแต่งให้เหมาะสมกับเวลา โดยบรรณาธิการจะทำหน้าที่คัดเลือก เพียงบางชิ้นที่เห็นว่ามีคุณค่าข่าวเพื่อตีพิมพ์”

กล่าวโดยสรุปแล้ว การที่คนหนังสือพิมพ์มีทัศนะต่อข่าววิจัยในทางลบ ไม่ใช่เป็นเรื่อง ที่น่าแปลก เพราะข่าววิจัยไม่ใช่ข่าวการเมืองหรือข่าวอาชญากรรมที่มีความสดมีความขัดแย้ง มีความดื้นเด็นอยู่ในตัวของข่าว แต่อนว่าข่าวเหล่านี้ย่อมเป็นที่ปราบاناของคนทำหนังสือ พิมพ์ เพราะคนอ่านอยากรู้อยากเห็น ในขณะที่ข่าววิจัยเป็นข่าวแห้งไม่มีความขัดแย้ง ไม่มีอะไรตีนเดัน แม้ว่าจะเป็นเรื่องใหม่ที่ผ่านการค้นคว้าวิจัยมาแล้วก็ตาม

๓. การคัดเลือกดีพิมพ์ข่าววิจัย ที่หนังสือพิมพ์ให้ความสนใจในการคัดเลือกดีพิมพ์ น้อยเพรำ

1. นโยบายของหนังสือพิมพ์ในการคัดเลือก ผลจากการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกข่าว วิจัยพบว่า นโยบายของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภท ให้ความสำคัญต่อข่าววิจัยในอันดับท้ายๆ (อันดับที่ 13) เป็นเพรำ

ประการแรก หนังสือพิมพ์เน้นข่าวเบา (ไทรรัฐ เดลินิวส์) มีนโยบายในการคัดเลือก ข่าววิจัยในอันดับเกือบท้ายสุด (อันดับที่ 12) เนื่องจากเป็นหนังสือพิมพ์ที่ให้ความสนใจผู้อ่าน เป็นอันดับแรก เพราะกลุ่มผู้อ่านเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ (Seymour, 1968) ได้รับผลกระทบ แทนทางจิตใจเร็วหรือรู้สึกได้ทันที เพราะสามารถเร้าอารมณ์ผู้อ่านได้โดยตรง แต่ข่าววิจัยจัดอยู่ ในประเภทข่าวหนัก นับว่ามีประโยชน์แต่ผลกระทบแทนช้า เพราะไม่ตีนเด็นหรือเร้าอารมณ์ผู้อ่าน มากนัก (Wilbur Schramm, 1949)

นอกจากกลุ่มผู้อ่านแล้ว ประการที่สอง ลักษณะทางหนังสือพิมพ์ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้

ข่าววิจัยอยู่ในอันดับท้าย เพราะหนังสือพิมพ์ข่าวเบาเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่สนองตอบความต้องการความผ่อนคลายอารมณ์ผู้อ่านทันทีเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับความสนใจของมนุษย์ เช่น ข่าวบันเทิง ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านเนื้อหานี้ในหนังสือพิมพ์ ได้ผ่อนคลายความตึงเครียดและพักผ่อนไปด้วยในเวลาเดียวกัน (Duane, 1971)

ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ข่าวการเมืองที่นักข่าวและบรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์ ทั้ง 3 ประเภท ให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องของวิถีชีวิตของประชาชน และผลทางการเมืองมีส่วนเกี่ยวข้องต่อความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม เพราะเป็นผู้กำหนดนโยบาย และมาตรการในภาคราชการมาบังคับใช้ประกอบกับผู้ที่แสดงบทบาททางการเมืองคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนย่อมมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ที่เลือกมา อีกประการหนึ่งการเมืองไทย แบ่งเป็นพรรครัฐบาล และพรรครຝ່າຍค้านย่อมมีความขัดแย้ง โด้วย และการดำเนินบทบาทเพื่อที่จะควบคุมตรวจสอบ อันนำไปสู่การปรับเปลี่ยนรัฐบาล ด้วยเหตุนี้ เรื่องราวทางด้านข่าวการเมืองจึงอยู่ในความสนใจของประชาชนผู้อ่านซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณรงค์ศักดิ์ ศรีทันนท์ (2534)

2. คุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญ

ผลจากการวิเคราะห์เนื้อหานี้ในหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างและจากการสัมภาษณ์บรรณาธิการ หัวหน้าข่าวและนักข่าวพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภทให้ความสำคัญกับคุณค่าข่าวในเรื่องของ ความสด ใหม่ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ เป็นอันดับแรกซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณรงค์ศักดิ์ ศรีทันนท์ (2534) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของมาลี บุญศิริพันธ์ (2537) ที่ว่าผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการข่าว เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างมากในการตัดสินใจ และวินิจฉัยว่า เหตุการณ์ใดควรได้รับรายงานหรือไม่ และยังอุทธร รักษาศรี (2530) ที่ว่า “ข่าว คือสิ่งที่เกิดขึ้น และประชาชนให้ความสนใจ ความถูกต้อง ความทันเวลาของสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งจำเป็น”

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าคุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์ ทั้ง 3 ประเภท ให้ความสำคัญกับความสด ใหม่ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ มากที่สุด เนื่องมาจากข่าวซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้น สามารถนำมาเสนอได้เร็วที่สุด ในขณะเดียวกันในเรื่องของความถูกต้องในข้อเท็จจริง ก็จำเป็นอย่างยิ่งในการเสนอข่าวเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามข่าววิจัยส่วนใหญ่เป็นข่าวแหง จึงไม่เข้าเกณฑ์คุณค่าข่าวในเรื่องของความสด ใหม่ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ข่าววิจัยได้รับความสนใจจากหนังสือพิมพ์ในการตีพิมพ์น้อย

ก. ข้อเสนอแนะทั่วไป

- ผู้วิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ควรใช้กระบวนการโน้มนำใจผู้กำหนดที่คัดเลือกข่าวให้ความสำคัญกับข่าววิจัยในอันดับต้นๆ โดยการคัดเลือกข่าวที่มีผลกระทบต่อประชาชน

หรือสังคมในวงกว้างและเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้อ่านและปรับปรุงวิธีการนำเสนอเนื้อหาให้น่าสนใจ น่าเผยแพร่มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ผู้เขียนข่าวเผยแพร่ควรจะต้องเขียนข่าวออกมายield ได้ประเด็นที่ชัดเจน กระชับ อ่านง่าย ภาษาไม่เป็นวิชาการมากเกินไป นอกจากนี้ผู้เขียนข่าวเผยแพร่ควรคำนึงถึงลักษณะของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทเพื่อที่จะได้เขียนข่าวให้เหมาะสมกับหนังสือพิมพ์นั้นๆ

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อข่าววิจัยของบรรณาธิการ หัวหน้าข่าวและนักข่าวพบว่า ทัศนะในทางลบของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภท คือ ข่าววิจัยเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ และข้าใจยาก ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่เผยแพร่งานวิจัยควรมีทักษะในการเขียนข่าวให้มีประสิทธิภาพ โดยทำให้ข่าววิจัยอ่านง่าย ใช้ถ้อยคำภาษาที่ทันสมัยเพื่อถึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ข่าววิจัยก็จะอยู่ในความสนใจของสื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์มากยิ่งขึ้น

3. ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะผู้ผลิตจะต้องมีการติดตามผลการเผยแพร่ เพื่อคุปภิกิริยาตอบกลับในการคัดเลือกข่าว สำหรับลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์อย่างต่อเนื่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตลอดจนผู้ที่ทำหน้าที่เผยแพร่ควรสร้างความรู้จักคุ้นเคยสนิทสนม กับคนหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับข่าววิจัยมีผลต่อการพิจารณาเผยแพร่ข่าววิจัยอยู่ไม่น้อย

ข. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษารั้งนี้ ถ้าหากกำหนดให้มีการศึกษาผู้รับสารด้านนี้ ในแง่ของการเปิดรับ ความคาดหวัง ความพึงพอใจ การใช้ประโยชน์ของผู้อ่าน ก็จะทำให้งานวิจัยได้ข้อมูลที่กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ข่าวให้ตรงตามความต้องการของผู้รับสาร

2. ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเฉพาะหัวหน้าข่าว และนักข่าวหน้าการศึกษาและผลการวิจัยพบว่าหัวหน้าอื่น เช่นหน้าสารสนเทศ-สิ่งแวดล้อม หน้าวิทยาการ หน้าสังคม สตรี มีการนำเสนอข่าววิจัยในหน้านี้ด้วย ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีการศึกษาในหน้าข่าวด้านนี้ เช่น หัวหน้าข่าว และนักข่าวที่เกี่ยวข้องในหน้านี้ด้วย เพื่อที่จะได้นำเสนอที่ครอบคลุมทุกประเด็น

3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้มีการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยทางสื่อมวลชนแขนงอื่น ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรจะได้มีการใช้สื่อมวลชนแขนงอื่นประกอบด้วย ก็จะทำให้ผลการวิจัยใช้ได้อย่างกว้างขวาง

4. ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อมูลจาก ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการสัมภาษณ์ในเชิงลึก (Dept Interview) ของผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกข่าววิจัยถึงนโยบาย วิธีการ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการคัดเลือกข่าววิจัยของผู้กรองสาร (Gatekeeper) เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น